

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DAG HAMMARSKJÖLD nyt

3⁷³₇₄

REDAKTION:

Niels A. Hansen lærer
Bent S. Rasmussen
Flemming Holmstrøm foto
Mogens Thystrup lay-out

POSTADRESSE:

Dag Hammarskjöld Skolen
Høje Gladsaxe Torv 4
2860 Søborg

TELEFON: (01) 69 57 11

OBS!!!!

Artikler fra
dette blad må gerne
gengives i deres helhed
med kildeangivelse, i
uddrag KUN efter aftale.

Leder

EN KREDS AF FORÆLDRE OG LÆRERE HAR ATTER - MED RETTE - BRAGT BYGGERIET FREM I SØGELYSET. EN "KANTINE" ÅBNER UDEN LOKALE;

SELV EFTER OPFØRELSEN AF EN EVT. 3. ETAPE VIL SKOLEN MANGLE CA. 700 M² (= 4. ETAPE) FOR AT RUMME DET MEST NØDVENDIGE.

KUNNE DE BEVILGENDE, ANSVARLIGE MYNDIGHEDER DOG IKKE SNART LØSE DETTE EVINDELIGE PROBLEM!!!

LÆS SIDE 29 - 30

EFTER NØDRÅBET I SIDSTE NUMMER HAR LÆRERRÅDET UDPEGET FIRE LÆRERE TIL AT SAMLE STOF TIL BLADET: JØRGEN STAMPE, ORLA HOLK, HOLGER JENSEN OG FINN MUNK HANSEN NÆVNEN HAR UDPEGET MADELAINE MØLLER TIL AT DÆKKE DERES OMRÅDE. BLANDT ELEVERNE I 7 - 8. KL. HAR EN ELEVREDAKTION VÆRET PÅ TALE.

BLADETS SITUATION SER UD TIL AT LYSNE!!!

REDAKTIONEN HAR PLANLAGT TRE NUMRE I FORÅRET. SIDSTE FRIST FOR STOF TIL DAG HAMMARSKJÖLD NYT 4, SOM UDKOMMER MIDT I FEBRUAR:

MANDAG D. 4. FEBRUAR -74.

Glædeligt jul

Det var blevet juleaften - endnu en gang. Også i Høje Gladelse Sogn var julen kommet med al sin fred og ro. De eneste, der ikke havde ro og fred i sindet var vejrguderne. Imens Høje Gladelse-bøberne sad lunt inden døre, rasede en modbydelig sne-storm udenfor. Og her - just her stred en foroverbøjjet skikkelse sig frem. Det var svært at se hans ansigt -- det var gemt bag et viltørt skæg og et fagert hår. Dog, netop som månen gled forbi, kunne man se, at det var selve JULEMANDEN. Han var på vej til sognerådsformanden, som boede på det store slot midt i byen. Dette var sandelig nærdemokrati. Julemanden kom også til de øverste -

3
endda uden, at de bad om det. På skulderen bar julemanden en tung sæk. Han skulle ud med gaver, sådan som alle rigtige julemænd jo skal hver juleaften til alle dem, der har opført sig godt i det år, der er gået.

Lige med et gled månen atter frem, og det afsløre-des nu, at julemanden var... tja, hvem han var lod sig ikke nøjagtig sige, for alle julemænd og nisser ligner jo nu engang hinanden. Men, det var helt klart, at han var en af de ca. 40 nisse-lærere og andet godtfolk fra Hakkelse skolen. Det var især håret og skægget, der afslørede ham. Alle nisselærere og andet godtfolk på Hakkelse skolen lignede hinanden. Sådan var det nu engang det nemmeste.

Oppe i Glade Højelse husene kiggede man efter nissen. Skulle Hakkelsesko-lenisserne og andet godtfolk nu til at gøre sig gode venner med sognerådsformanden og hele hans hof?? Der blev gåttet livligt i de mange hjem.

Hakkelseskolen var i grunden en mærkelig nissesko-le. Den skulle have været færdig for ti år siden, og efter hånden var nisserne og nisselærerne og andet godtfolk holdt op med at tro på, at skolen nogensinde skulle blive færdig. Man havde under-visning i tre iskolde sne-hytter, en gymnastikhule, en

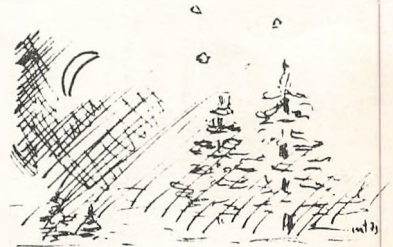
fællesgrotte,,ja, og så var der da rigtignok også noget, man kunne kalde Hakkelseskolen. Otte minisnehuler. Det var alt. - Vær taknemmelig, tordnede sognerådet - og det skulle man jo så være. Fordi sognerådsformanden og hele hans hof havde vist en sådan forståelse for Hakkelseskolen og John F. Kærkommen-skolen, havde hakkelsenisse-lærerne og andet godtfolk besluttet at spare sammen til julegaver til sognerådet. Dette var den egentlige grund til, at en af nissekolegaerne nu var på vej til slottet.

Oppe på slottet stod sognerådsformanden foran spejlet og øvede sig på en tale, da julemanden kom ind. Sognerådsformanden kunne straks kende julemanden som en af dem fra Hakkelseskolen. Velkommen! sagde han dog, og strøg en hårløk væk fra panden. Hans blik faldt på gavesækken. Er de gaver virkelig til os? spurgte han. Julemanden nikkede bekræftende, og inden han fik set sig om, havde både sognerådsformanden og hele hans hof kastet sig over gaverne. Det er rigtigt!! lød det nede fra sækens dyb. Sognerådsformanden var gået helt om kuld. Gaverne blev flået op med lynets hast. En havde fået en model af den FÆRDI- Hakkelseskole (han arbejdede på arkitektkonto-

ret). En anden havde fået bogen "DE SIDSTE TI ÅRS BRUDTE LØFTER". Han strålede som en sol. En tredje fik en pakke som indeholdt ti bundter forglemmelser. Et bundt pr. år. En fjerde fik en pakke med tilsidesættelser. Størst lykke vakte dog en enorm stor pakke med sognerådsformandens gamle vittigheder. En anden kæmpapakke med giftigheder og forlorne smil vakte ligeledes stort bifald. Alle var glade. Julen var virkelig kommet til sognerådet. Gladest var dog sognerådsformanden. - Vi vandt, sagde han. Jeg vidste, at nisserne og andet godtfolk på Hakkelseskolen ville overgive sig. De har jo også plads nok på den nisseskole. Har jeg ikke ret? De skal nok finde på råd på Hakkelseskoler. De er så vant til at improvisere. Han smilte sit kendte smil og vendte sig om, med en fremstrakt hånd, for at takke julemanden.

...Men han var forsvundet....

H. J.

fra
ORLA
holk

HVAD ER DET DOG DE LAGER DERNEDE ?

Skal jeg være helt ærlig, må jeg indrømme, at ingen endnu har stillet mig dette spørgsmål, desværre. Ikke desto mindre har jeg mandag aften en aftale om at arbejde med musik og dukketeater med en gruppe børn. Det er noget som er kommet på lode af frivillighedens tej, omend denne har været lidt omstændelig.

Omstændeligheden skyldes bl.a. at det har været meget svært

at finde et tidspunkt hvor både børnene og jeg havde mulighed for at mødes. Vi bestræbte os naturligvis alle på at finde et tidspunkt om dagen, men dette viste sig ret hurtigt at være umuligt, da børnene kommer fra forskellige klasser med forskellige skemaer. Men trods dette viste interessen sig alligevel at være så stor, at man affandt sig med at bruge sin aften-tid til sagen. Det betyder at en del af børnene kommer styrtende fra syning, keramik og andre beskæftigelser udenfor skoletiden for at kunne del-

tage. Nogle må endda klare aftensmaden med en medbragt madpakke, som de oftest må spise medens de arbejder med dukketeateret. Mødeprocenten er aldrig under 10 af 12 mulige, hvilket bl.a. er forårsaget af en engang vedtagen regel: To fravær uden meget gyldig grund, betyder udelukkelse fra deltagelse fremover. Denne regel kan synes hård og måske unødvendig, men er faktisk børnenes eneste sikkerhed for at finde det umagen værd at komme efter en lang dag. Desuden skal det da også nævnes, at forældrene har et vist krav på at vide hvor deres børn tilbringer aftenen. Udelukkelse betyder således, at jeg ringer eller skriver til det udelukkede barns hjem og melder udelukkelsen.

Hvis nogen skulle finde dette krav urimeligt, kan jeg meddele at børnene var 12 da de begyndte, men nu er 14, så kravet har altså ikke virket dræbende.

Men hvad laver vi så, og hvad er egentlig meningen med det?

Lad mig så kort og objektivt som muligt beskrive en aften af

slagsen: En mandag i november. Det er regnvejrr og hundekoldt. Jeg står af linie 19 og går over Kirketorvet, mens jeg overvejer om det er umagen værd at bruge sin aften på denne måde. Nå, hvis der bare er 8 børn, kan vi nok få noget ud af det.

Ind gennem glas døren på torvet. Enkelte mennesker er i forhallen, og venter på at deres aftenskole-kursus skal begynde. De første døre er åbne, og på de fleste af gangene er der lys. Ved gangen langs biblioteket er døren låst, og lyset er slukket. Jeg roder i lommen for at finde den rigtige af de 4 nøgler der skal til for at komme til nr. 29 ved siden af biblioteket. Den fjerde nøgle er iøvrigt en nøgle jeg skal huske at låne inden viceinspektøren går om eftermiddagen, for den indgår af sikkerhedsmæssige grunde ikke i lærerens standardsamling.

Klokken er 18.30 så jeg har god tid, da vi først skal begynde kl. 19. Derfor begynder jeg at rode ved teateret og dukkerne, for at se om der skulle være nogen mangler. Så kommer jeg

i tanker om, at jeg jo skal hente en båndoptager i AV-depotet. Altså afsted efter den (med håbet om at der i hvert fald er en af de ialt 3 der skal være). Da jeg kommer tilbage med båndoptageren er to af børnene kommet i mellemtiden. Med betydende miner forklarer de mig at den og den desværre kommer noget senere, på grund af o.s.v. Ja Ja, kommenterer jeg medens mine tanker kredser om hvilke ledninger jeg nu skal tilslutte. Mine tanker afbrydes brat, da en pude ramler mod min fod så jeg er nær ved at tabe båndoptageren. Jeg vender mig om

og beder børnene om at lade være med at lege med puderne, og de indstiller legen et øjeblik. Jeg får sat ledninger til, og der lyder et brag. Jeg vender mig atter og beder børnene om at passe på dukkerne der hænger i gardinerne. "Så går vi hen og ser på boldspillet i boldhallen," svarer den ene, og de forsvinder begge ud af døren.

Jeg fortsætter med at stille ting op, og flere børn kommer til og spørger om jeg har set den og den, og om den og den er kommet. En enkelt forklarer at en anden altså ikke kan gøre for det, men det er vedkommende umuligt at komme i aften. Nogle har sat sig til at spise af en medbragt madpakke, og klager evt. over pålægget, medens andre (det var jo regnvejre) hænger tøj til tørre på radiatoren. Jeg tager min autoritære stemme på og siger: "Nå, skal vi så se at komme igang." "Jamen, hvor er - osv.", børnene begynder pludselig at se visse startproblemer. 7 forvirrende minutter senere er næsten alle kommet, og jeg prøver at samle dem

foran det lille teater. Jeg søger at sige noget alvorligt om hvad jeg forventer af børnenes prøver den aften. Lejlighedsvist må jeg dog stoppe min ordstrøm, for at bede en eller anden tie stille. Formålet hermed er ikke som nogen måske tror at motivere børnene. Hovedårsagen er, at jeg nødvendigvis må motiveres af børnene, og det bliver jeg, bl.a. ved at stille nogle krav til den forestående prøve, som børnene næppe kan honorere. Derfor protesterer de børn der fatter hvad jeg siger, og arbejdet er igang. Alle tilstedeværende er på plads, lyset slukkes og båndoptageren startes. Enkelte børn forudser problemer for føringen af de dukker hvis fører ikke er mødt op, og i mørket hvisker jeg en mulig supplerende fører.

"Der er ikke plads til mig," lyder en stemme halvhøjt fra den lille scene. Denne bemærkning må siges at være yderst rimelig, da 6-8 børn skal stå på et bræt der er 1,5 m. langt og 30 cm. bredt i en højde af 1,2 m. over gulvet, medens de

hiver i 9-10 forskellige snore til en dukke, der usandsynlig hurtigt går i kludder. Nu i november har vi haft 6-7 gennemførte prøver, og forestillingen begynder at tage form, så vi er allerede færdige ca. 20.30, mod begyndelsen, hvor vi sluttede 21.30, og vi skulle ifølge aftalen have sluttet kl. 21. Tilbage til forestillingen: Nu ved den prøve ser det endelig ud af noget, og børnene kan mærke det, de bliver stolte og spiller langt ud over evne. Lejlighedsvist forstyrres prøven af mine mere eller mindre berettigede tilråb, for jeg må indrømme at min begejstring for arbejdet bestemt ikke er mindre end børnenes. Ca. hvert 5. minut knækker eller går en snor i kludder, og jeg begynder flaks min altmulig virksomhed i foretagnenet. Endelig færdig og resultatet var efter min målestok blændende.

Da vi har pakket tingene til side, og de første spørger om de må gå, kalder jeg hele ensemblet sammen, og fortæller noget om fremtiden, og meningen med arbejdet: Jeg har tænkt

på at vi i modsætning til sidste år vil vise forestillingen for andre skoler. (Jubel og forventning hos børnene) Med det arbejde vi indtil nu har lagt for dagen, ville det være ærgerligt hvis vi kun skulle lave to eller tre forestillinger. Desværre er vi afhængige af, hvor vidt vi kan få støtte til transport af det lille teater fra kommunen, men vi har da lov at søge.

Således tilbringer jeg altså indtil videre mandag aften med en gruppe børn, som jeg naturligvis selv er begejstret for. Forestillingen vi for tiden er ved at gøre færdig er "Pinocchio", på en aldeles utraditionel måde med masser af sange og vittigheder som næppe er brugt i den oprindelige Pinocchio. Vi glæder os derfor til at se hvor mange forældre der vil finde det ulejligheden værd at komme i december måned og se vor juleforestilling. Når det er muligt, vil alle elever på skolen få en invitation med hjem.

DUKKEGRUPPEN

Dag Hammarskjöld skole.

Støttecenter

Et "støttecenter" er et forholdsvis nyt begreb i skolen.

Men hvad er egentlig et støttecenter? - og hvad er det for elever, der arbejder her? Svaret må blive, at et støttecenter må anses at være et supplement og et tilbud til den almindelige undervisning.

Dag Hammarskjöld skolens støttecenter er foreløbig indrettet på følgende måde:

Det består af 2 klasseværelser + en del af centralrummet. Det er indrettet, så forskellige aktiviteter, f. eks. rent fagligt arbejde og mere hobbypræget arbejde kan udføres her.

Elever, der har f. eks. faglige vanskeligheder og før i tiden fik ekstraundervisning på læse- eller regnehold henvises nu til støttecenteret flere timer ugentligt i en tremåneders periode. Men foruden disse faste støtteelever, kan elever af mange andre årsager (måske på eget initiativ) komme til støttecenteret for en enkelt eller flere timer. Har en elev f. eks. problemer i et bestemt fag, kan dette måske klares ved et par timers særundervisning i centeret.

Støttcenteret er således en omlægning af de tidligere læse-regnehold, men desuden har det fået en udvidet pædagogisk funktion, der tilgodeser langt flere elever end før.

Vores støttcenter er som sagt endnu meget nyt, men foreløbig arbejder vi på, at de fast tilmeldte elever besøger centeret i en 3 mdrs. periode. Ved periodens slutning skønnes det, om støttundervisning evt. skal fortsætte endnu en periode.

I støttcenteret arbejder særligt uddannede lærere (støttelærere) på skift, samt Ingrid - vores fritidspædagog. Ingrid varetager de mere hobbyprægede aktiviteter og er daglig fuldt beskæftiget med at sætte elever i sving fra kl. 8 - 14.

Alle skolens klasser vil i løbet af året blive inviteret til at se, hvordan der arbejdes i centeret. Forældre er ligeledes velkomne til at henvende sig til en støttelærer, hvis yderligere oplysninger ønskes.

Med venlig hilsen!

Inge, Ingela,
Ingrid, Leslie,
Lis, Steen, Malthe,
Niels og Ulla.

Mord på en skole

Høje Gladsaxe-skolerne blev i sin tid navngivet efter to politikere, der begge blev myrdet, John F. Kennedy og Dag Hammarskjöld.

Når man ser på den skæbne, der er blevet John F. Kennedyskolen og Dag Hammarskjöldskolen til del, kan man kun beundre fremsynet hos de daværende navngivere! De kunne næppe have valgt andre navne, der i så høj grad passede til netop de to skolers liv, som navnene på to myrdede politikere.

BAGGRUNDEN FOR SKOLEBYGGERIET:

Høje Gladsaxe-bebyggelsen vedtoges i 1962 og sigtede efter opførelse af 2200 lejligheder samt byggeri af 2 skoler + gymnasium.

Alle var, dengang som nu, enige om, at børn fra et så stort, uroligt og uoverskueligt boligmiljø som Høje Gladsaxe, har særligt brug for et overskueligt, stabilt og trygt skolemiljø, og det er klart, at en gigant-bebyggelse i højhus-format kan skabe problemer m.h.t. børnenes opvækstbetingelser.

Det var man tilsyneladende også opmærksom på fra ansvarlig side, og der var da også på papiret projekter-

ret og besluttet et imponerende skoleprojekt, i forbindelse med opførelsen af Høje Gladsaxe.

Vi vil gerne citere, hvad man bl.a. havde forestillet sig med skolebyggeriet. Vi citerer ganske vist fra et tidspunkt, hvor projektet skulle have været ført ud i livet, men ikke var blevet det!

Politiken, torsdag 19. december 1968:

"Et hovedmål i projektet (skolekomplekset ved Høje Gladsaxe) har været, at man ikke ønskede mastodontskoler ud fra et ønske om at skabe et godt skolemiljø. Projektet omfatter som bekendt tre skoler med en fælles bygning, der med sine 62 lokaler rummer faci-

liteter for eleverne fra alle tre skoler i form af f. eks. en reception - vist noget enestående i dansk skolevæsen - bibliotek, audiovisuelt værksted, teatersal, boldhal med internationale mål o.s.v.

Det var hensigten, at de to folkeskoler, Kennedyskolen og Dag Hammarskjöldskolen, hver skulle have 600 elever. Tredje skole er Søborg Gymnasium....."

Ovenstående viser, at man, i hvert fald på papiret havde tilstræbt en tilstrækkelig helhedsløsning på skoleområdet i forbindelse med Høje Gladsaxe-bebyggelsen.

Desværre forløb virkelig heden noget anderledes!!

Dette kan man få en vis fornemmelse af ved at læse

andetsteds i den artikel, vi citerede fra tidligere.

Politiken, torsdag 19. december 1968:

"Der er opstået en så ekstraordinær alvorlig situation omkring Gladsaxe Skole-væsens lokale problemer, at sagen vil blive taget op til særskilt behandling i kommunalbestyrelsen i slutningen af januar. Der er fremkommet så alarmerende høje tal for børn i den skolepligtige alder, at de langt overstiger de prognoser, der ligger til grund for et program over skolebyggeriet.

Det er først og fremmest børnetallet i Høje Gladsaxe og Værebroparken, der på helt overraskende måde ligger langt foran forhåndsberegningerne".

En kort kommentar til ovenstående citat:

Hvad angår den manglende troværdighed af de nævnte prognoser vedr. børnetallet i Høje Gladsaxe, kan vi konstatere, at det var hverken første eller sidste gang, vi fik lejlighed til at erfare uholdbarheden af disse berømmelige prognoser.

Dernæst: Det ser ud til, at man i artiklen overser, at, ud over de vanskeligheder, der opstår p.g.a. fejlslagne prognoser, var der faktisk i projektet tale om 3 skoler, men på det tidspunkt, hvor "Politiken" refererer loka-

le problemer, var næppe de 2 skoler færdigbyggede. Dag Hammarskjöld skolen eksisterede kun på papiret. Men Kennedyskolen var da bygget....

MORDET PÅ KENNEDY-SKOLEN

I 1966/67 var Kennedyskolen færdig.... bortset fra, at der arbejdede håndværkere på skolen det år, at der manglede en del inventar m.v., og bortset fra, at den såkaldte fællesbygning, der skulle indeholde diverse faglokaler m.v. for Høje Gladsaxe-skolerne heller ikke var færdig.

I skoleåret 1967/68 var Kennedyskolen stadigvæk ikke færdig, og det samme gjaldt fællesbygningen o.s.v. Det siger sig selv, at Dag Hammarskjöld skolen naturligvis kun lever på papiret.

I skoleåret 68/69: Kennedyskolen stadigvæk ikke færdig, - mange mangler, defekter ved skolen. Elevtallet stiger stadig, og der kommer naturligvis flere og flere lærere. Ingen Hammarskjöld skole, men til gengæld mindre og mindre trivsel for elever og lærere, flere og flere problemer i form af forvirring, overbefolkning, rodløshed, dårlige lokale- og skemaforhold o.s.v. o.s.v.

I 69/70: Presset vokser på Kennedyskolen. Forholdene bliver endnu mere kaotiske. Børn og lærere præges i endnu højere grad af stress, rodløshed, mangel på kendskab

til hinanden, hærværk o.s.v. Nu foretages der udgravning til og pilotering af Dag Hammarskjöld skolen. Man planlægger en åben-plan-skole til skoleåret 70/71.

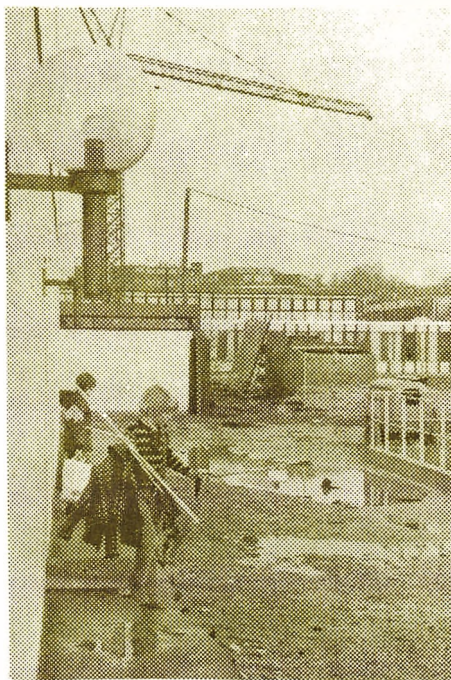
Skoleåret 70/71: Åben-plan-skolen kan desværre ikke stå færdig til dette skoleår, men først til næste skoleår. Nødløsning i form af barakker lovet til 1/8-70. Børn og lærere må starte dette skoleår under fortvivlede lokaleforhold, nogle klasser har intet lokale, men er henvist til spisegange, bibliotek o.s.v. Dag Hammarskjöld-byggeriet stoppes p.g.a. pengemangel!

71/72: Åben-plan-skolen tages i brug, omend med en mindre forsinkelse. Man må igen opleve, at håndværkere er nødt til at arbejde videre ind i skoleåret, manglende inventar og undervisningsmidler o.s.v.

Til gengæld har man omdannet to gymnastiksalslokaler til midlertidige klasseværelser!

Nu starter meget kraftige reaktioner fra forældre og lærere. Man kræver byggeriet af Dag Hammarskjöld skolen genoptaget, og - som følge af forældrepresset?? lysner det forude for Hammarskjöld??

Men da var mordet sket på Kennedyskolen, og de tilbageblevne elever, forældre, lærere kunne nu gå i gang

med at genoplive afdøde.

BEGYNDELSEN TIL ET NYT MORD:

72/73: 1. etape er - næsten færdig af Dag Hammarskjöld skolen. Selvfølgelig er størstedelen af skolens elever/klasser spredt rundt omkring i barakker, gymnastiksale, nødlokaler, fællesbygning o.s.v., men der hersker alligevel optimisme. Vi ser hen til fremtiden.

1973/74: 2. etape af D-H-skolen desværre ikke færdig til tiden. 1. etape ikke helt færdig med lovet inventar. Igen klasser uden klasseværelser, på vandring rundt omkring. Barakker, den ene gymnastiksal, og de andre lokaler i fællesbyg-

ningen må naturligvis fortsat bruges, men selv med nøddlokalesituationen presset.

Optimismen er efterhånden behersket!

Så kommer byggestoppet, og der afsendes dispensationsansøgning til ministeriet for 3. etape.

Der breder sig alvorlig ængstelse for, om vi får dispensationen? Og hvis vi får den, vil 3. etape så kunne nå at stå færdig til skoleåret 74/75? Eller skal vi se, for 117. gang en start på skoleåret, hvor børn og lærere igen vandrer uden faste lokaler o.s.v., o.s.v.?

Får vi så en 4. etape, da vi stadigvæk heller ikke med 3. etape har plads nok?

SAMMENFATNING:

De 1. klasser, der startede i 1965 på Kennedyskolen, kan i 9. klasse se tilbage på deres skoletid og vide, at deres skole har været en konstant byggeplads!!

Skal de 1. klasser, der sidste år startede på Dag Hammarskjöld skolen, opleve, at deres skole stadigvæk er en byggeplads, når de går i 9. klasse????

KORT SAGT:

Skal vi opleve et nyt skolemord???

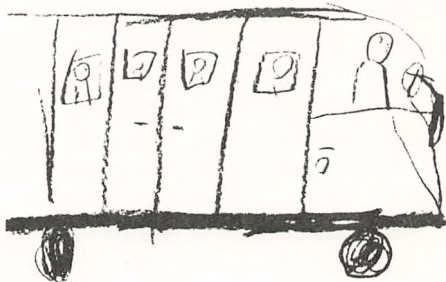
En kreds af forældre og lærere ved Dag Hammarskjöld skolen.

19.11.-73

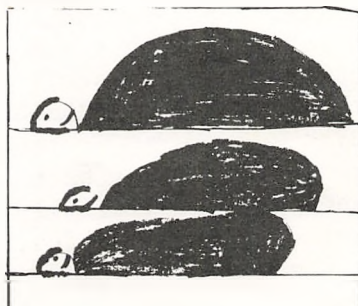
Hytte tur

2.C.'S FØRSTE HYTTE TUR.

Vi kørte i 4 biler til Jægerspris. Dengang vi kom derop, samlede vi bog og fandt en stor sten, hvor der var en konge, der havde skrevet noget på. Så var vi nede ved stranden og fandt døde krabber og en død skrubbe og en død ulk. Vi samlede også muslinger, og der var nogle, der fik sok.

Vi sov i 3-mandskøjer, og vi havde hver vores skab. Jytte læste godnathistorie, og Dorte faldt ud af sengen, men hun kravlede op igen. Hun sov i underkøje og An-nemette snorkede. Jytte var

morgensur, og hun sov 7 timer for længe. Nogle gange spillede vi stykker for hinanden. Vi legede også dåseskjul og spillede stopbold. Og Flemming spiste 12 halve stykker på en time.

Vi delte os op i grupper og vaskede op. En gruppe vaskede lokummer. Vi legede gemmeleg i mørke, og vi gik også tur i mørke om aftenen i skoven. Vi var også på skattejagt og hyggede os hver aften ved pejsen. Vi så mange dyr, og nogle af os fik stød på det elektriske hegn. Vi gav 2 heste græs, og der var en hund, der gøede. Vi blev forskrækkede, fordi vi troede, den var løs Søren og Henrik sneg sig derhen og så, at den var bundet. Vi gav også gedebukkene blade.

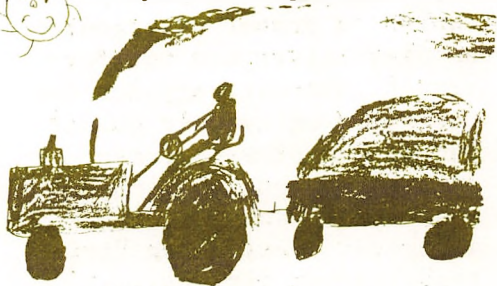
Den sidste aften holdt vi fest, og vi lavede selv dugen og pyntede op. Så dansede vi "åh Susanne" og "Tre raske piger i en ring" og "Stopdans". Det var en smadder dejlig tur.

hilsen fra 2.c.

P.S. Det ovenstående er børnenes egne ord om turen, og jeg synes ligesom dem, at det var en dejlig oplevelse. Ikke alene det, men også en situation, hvor børnene og jeg lærer hinanden bedre at kende, og hvor vi får styrket sammenholdet. Alt i alt en stor fordel for det daglige arbejde.

Jytte Overgaard.

Prak- tik

på Dag Hammarskjöld.

Hvad er praktik for noget? Når man går på lærerseminariet, skal man ud i praktik 4 gange á 3 uger. Det kan være svært at få det fulde udbytte af 3 uger, da man først skal lære børnene at kende og finde ud af, hvor meget de kan i forvejen. Det kan de første 2 uger nemt gå med. Derfor ville vi gerne have mere end 3 ugers praktik.

Da vi søgte praktik på Dag Hammarskjöld, vidste vi intet om skolen. Den første gang man gør sin entré på skolen og prøver at orientere sig, bliver man ret forvirret. Hvornår begynder den ene skole og hvornår holder den anden op? Det virker nærmest som en labyrint (århusiansk). Men tænk, man kan alligevel overleve og "trives" i dette virvar.

Vi følte os velkomne på skolen, visse skoler kan godt have en nedladende holdning overfor praktikanter. Lærerne var meget imødekommende og hjælpsomme, og vi fik i høj grad lov til selv at bestemme, hvordan vi ville gribe sagen an.

Omgangstonen på lærerværelset var meget hyggelig og

uhøjtidelig. Vi fik ikke indtryk af, at lærerne var delt i flere lejre, der bekrigede hinanden, hvilket vi har set mange andre steder. Man kunne også sætte sig på en stol uden at risikere, at en vred herre på ægte lærervis forklarede, at dette var skam hans plads.

Det der gjorde lærerværelset helt specielt, var den ugentlige auktion, hvor de ting, der i ugens løb var glemt på lærerværelset eller "lå og rodede", kom under hammeren. (overskuddet går sikkert til fattige børns fodbespisning) Et enkelt ankepunkt:

Der var for ofte lås på (k)øl(e)skabet. En ting til der gjorde, at det var rart at være på skolen: De virkede egentlig, som om de kunne lide børn!

Alt i alt var vi yderst tilfredse med at være i praktik på Dag Hammarskjöld, både på grund af lærerne, eleverne og selve skolen. En speciel hilsen til Holger og 8.c.

Kærlig hilsen

Henrik og Birgitte

FOR- mand s gr.

I sidste nummer af D.H.-nyt var der et spørgsmål om, hvorfor lærerne må ryge på gange.

Nu skal I høre en historie: Jeg husker, at jeg engang i min skoletid blev sendt op på lærerindeværelset med en besked fra gårdvagten. Det var både første og sidste gang jeg overhovedet var på lærerværelset. Jeg husker da jeg bankede på døren og ventede på at høre: "Kom ind". Da det endelig lød og jeg åbnede døren, forekom værelset mig at være et stort mørkt rum. Det eneste jeg kunne skimte var en hel masse øjne, der stirrede på mig og jeg var egentlig ude af stand til at orientere mig. Men heldigvis så jeg pludselig et par øjne, der sad fast i et ansigt, og dette ansigt kendte jeg. Det var nemlig hende, der skulle have den lille lap papir, jeg holdt i hånden. Jeg styrede direkte over mod hende, afleverede sedlen og skyndte mig ud igen. I bar skyndsomhed væltede jeg en kop, og jeg mindes endnu en stemme, der fra mørket lød imod mig: "Dit klodsede barn". Jeg åndede lettet op, da jeg igen kom i gården og fortalte lærerinden dernede, at

jeg havde afleveret beskeden. Hvad har nu alt dette at gøre med rygning på gangene?

Jo, jeg kan ikke forestille mig så meget som et eneste barn her på skolen, der ikke ville gå på lærerværelset med en besked. Det er man da ikke bange for mere. Heldigvis. Men ligesom I ikke mere er så bange for lærerne, ligeså er lærerne heller ikke mere så bange for at vise, at de blot er mennesker, med og uden alle de fejltrin, vi nu alle har. Derfor går lærerne engang imellem og demonstrerer deres dårlige vane på gangen og andre steder, hvor de måske ikke skulle gøre det. At lærerne også på lærerværelset viser deres dårlige vane, kan ikke blive en sag for eleverne - lærerværelset er jo vores rum - men kun er sag lærerne imellem.

Ruth.

fra
 Biblio
 teket

NYE BØGER PÅ BIB.:

Vi er lige midt i olie-krisen. Alle har allerede mærket, hvad olien betyder for familien til hverdag. Alle ved godt, at olien kommer fra jorden, men det er trods alt ikke sikkert, at alle ved, at hvis vi ikke havde oliekrise lige nu og bare brugte løs af olien, så har vi kun til 30-40 år endnu. D.v.s. at skolens ældste elever vil være ca. 50 år, og al olien i jorden vil være brugt op. Hvad der så sker, ved selvfølgelig ingen. Om olien og anden form for jordens energi kan I læse om i

Ulf Langers bog:

Jordens energi. Den står i 62.ol gruppen.

Mange har læst bøger om hemmelige klubber, der fanger tyve og andet godt fra den kriminelle verden. Vi ved også godt, at det der sker i disse bøger, ikke er noget, der overgår os selv. Men spændende er det.

I bogen RAMEUSA danner

Tom, Jesper, Kim og Majken også en hemmelig klub på loftet af en forladt lagerbygning, men en klub skal have et formål, men det aner de fire børn ikke hvad skal være. Så pludselig dukker Bjarne op en dag. Bjarne er invalideret, lam, sidder i rullestol. Nu har klubben et formål: hjælpe de svage! Men det viser sig, at Bjarne aldeles ikke behøver hjælp på den måde som de fire tror.

Det udvikler sig til en meget spændt situation med Bjarne på den ene side og de fire andre på den anden; at der på dette tidspunkt sker noget dramatisk, skal ikke røbes her. Bogen er værd at læse, fordi den i modsætning til de andre "klubbøger" har noget med vores dagligdag at gøre. Den viser os bl. a., at invaliderede er nøjagtigt ligesom andre mennesker, både søde, sure, drillesyge, sårbare, fantasifulde, irriterende og alle de andre ting, som vi andre også har. Kom ned og lån:

Børge Hansen:

RAMEDUSA. Den står altså under H.

FEST

FOR 2.D'S
FORÆLDRE:

Vi holdt et forældremøde i 2.d. På dette møde foreslog forældrene at lave et festudvalg. Udvalget ville så arrangere en forældre-fest og en julefest for børnene.

Formålet med festudvalget var, at forældrene syntes, der var for få fremmødte til forældremødet. Af den grund ville de prøve at samle nogle flere ved

at arrangere en fest alene for forældrene, således at de kunne lære hinanden bedre at kende.

Forældre-festen løb af stabelen d. 10.11.-73 og må siges at have været en succes. Festudvalget havde klaret arrangementet fint. Alt var virkelig udført perfekt. Det var virkelig synd for de få forældre, der ikke mødte op.

TÆNK HVAD I GIK GLIP AF

John S-J/Merete

FORÆLDREFEST I 2.D:

Ved sidste forældremøde i 2.d blev vi enige om at afholde en forældre-fest.

Festen blev afholdt lør-

dag d. 10. november på skolens lærerværelse under hyggelige former, hvor vi fik noget at spise, drikke og en lille svingom.

Vi vil herved foreslå andre forældre at gøre det samme for derigennem at få en bedre kontakt forældre og lærere imellem.

Ivan/en far i 2.d.

Drik-
ke-
riet.

DRIKKERI BLANDT SKOLE- SØGENDE BØRN.

1. Problemer for skolen.

Når eleverne når til 6.-7. klassetrin kan vi som lærere blive stillet over for nye problemer, når vi afholder fester og ture. Enkelte klasser har allerede fra den alder indført nogle normer, som medfører drikkeri. Der er så tydelige forskelle fra klasse til klasse, at det må give anledning til refleksioner.

En udramatisk, men håndfast indstilling fra lærerside, har været

nok til næsten at holde problemerne væk fra skolen.

Men i 8., 9. og 10. klasserne er det vores opfattelse, at normerne i kammeratsgrupperne uden for skolen ligger langt fra, hvad vi kan og vil acceptere, når skolen lægger krop til ungdomsarrangementer.

Vi har da også erfaring for, at visse elever fylder op før skolefester og evt. fortsætter efter.

2. Problemer for eleverne, som skolen er vidende om.

Eleverne gør ikke meget for at skjule for

os, at de drikker. Igen svinger det meget fra klasse til klasse, men tendensen er, at de drikker oftere og mere end de fleste forældre er vidende om.

Almindelig nysgerighed og spænding ligger naturligvis bag, men for en stor del indgår det simpelthen i deres livsmønster. De drikker hvad de kan skaffe, hvor og hvornår det kan lade sig gøre. Og de bruger i perioder mange penge til det. Endelig mener vi at have kendskab til, at det hos nogle få er et af symptomerne på meget store personlige konflikter, og at alkohol regulært bliver benyttet som flugt-mulighed. I forbindelse med referatet af social-pædagogisk nævnsmøde er det væsentligt at pointere, at de 14-17årige uanset, hvad vi voksne tror, vi har tilbudt dem, føler at der ikke er noget tilbud udover at drysse ned i centeret eller hen på bodegaen. Bortset fra de meget få privathjem, hvor de føler sig velkomne.

Jørgen Stampe
Rådgivningslærer.

EFTER
lysn.

HVOR ER
FORÆLDRENE ?

På et meget vigtigt forældremøde d. 2. oktober, hvor vi skulle høre nærmere om vore børns fremtidige skolegang, tilvalgsskolen, var der indbudt forældre med børn i 7.-klasserne.

Der kom forældre, der tilsammen repræsenterede omkring halvdelen af børnene i de to 7.-klasser. Er I andre

overhovedet ikke interesserede i børnenes fremtidige muligheder i skolen - eller meget værre: er I fjernsynsnarkomaner, sofaryttere eller af dem, der ikke orker at gå ud, når først arbejdsdagen er overstået!!!!!!

Er I slet ikke klar over, at der er sket enorme ting på skoleområdet i den sidste halv snes år, - og vi "gamle" simpelthen må ud af starthullerne og give vort besyv med.

Det nytter ikke, at vi undskylder os med manglende tid, - det drejer sig trods alt højst om 2-3 nødvendige møder på 1 år.

Deltager vi ikke, vil vore børn senere og med rette kunne bebrejde os, at vi overhovedet ikke gjorde noget for at hjælpe dem med at få den rette start til en livsstilling.

Derfor - mød talrigt op fra nu af, det kan stadigvæk nåes, - men det haster!!!!!!

I. Mouritzen

En ved møderne lidt ensom forælder!

Teater

OPSØGENDE TEATER.

Tirsdag d. 27/11 kom Jytte Abildstrøms teater herud og spillede "Kom så Lasse", for børnehaveklassen og 1. klasserne. Stykket som er en blanding af skuespil og dukkespil, handlede om, hvad en 7-års dreng Lasse og hans meget menneskelige hund Rufus foretager sig en dag, de er alene hjemme. Der er ikke nogen store dramatiske højdepunkter i spillet, men små hverdagsagtige eller morsomme episoder, som de små tilskuere lever intenst

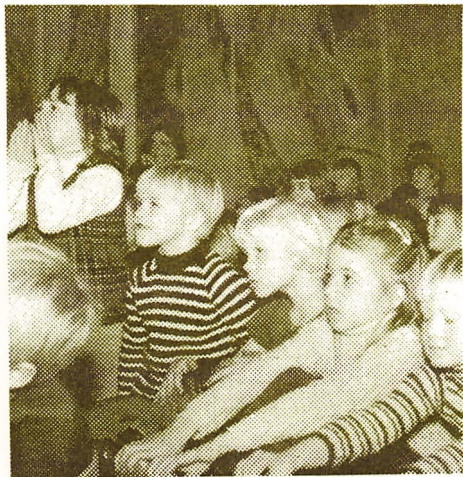

med i. Det er simpelt hen en vigtig side ved denne form for teater: at få tilskuerne til at deltage. Ofte taler skuespillerne direkte til børnene: beder om deres hjælp til at finde ting, eller beder om gode råd i en penibel situation. Børnene kommer også uopfordret med tilråb: "Det er ikke en rigtig hund, det er bare en dame", "Der er nogen bagved den der, man kan se fødderne" o.s.v.

Da forestillingen var slut havde de svært ved at rive sig løs. De ville gerne tage kulisserne og hunden nærmere i øjesyn.

Konklusion: Det var en succes, lad os få mere af den slags, også noget for de større elever.

AASE.

LÆSER BREVE

TIL BEATA.

I blad nr. 2 skriver du, at man ikke skal vælge dramatik uden at interessere sig for det. Well, det er godt sagt fra din side, men man har ikke altid så mange fag at vælge imellem. Den sidste gang havde jeg f.eks. kun to fag at vælge imellem, og jeg interesserede mig ikke for nogen af dem!

Du skriver også, at det ikke er et hvilefag, men nogle af mine klassekammerater har haft dramatik med dig og nogle 3-klasser; I legede stilleleg - meget skægt for 3-klasser i sin helhed, men 6.-7-klasser kan bedre interessere sig for mere seriøse temaer.

Kent + Jules, 7.c

RYGERUM.

Kan det ikke lade sig gøre at få et indendørs rygerum??

Det er for koldt at ryge udenfor om vinteren.

Per og Pernille/8.b

2 SPØRGSMÅL: S. U.

1. Hvorfor skal vi have kristendomsundervisning?

Vi synes, at vi ikke får noget ud af det. Hvad skal man lave, når man er fritaget? Hvis en hel klasse er fritaget, hvad skal klassen så lave?

2. Vi har et forslag til elevråd:

1.-5.klasse har eet elevråd, 6.-9.klasse (10. næste år) har eet elevråd. Elevrådet består af een repræsentant for hver klasse. 1.-5.klasse har en (frivillig) lærer, som kommer til 6.-9.klasses elevråd og omvendt. Der bliver stemt om hvert forslag (efter hoveder). Hvis et forslag kommer frem og stemt ned, bliver det ikke gennemført. Lærerne får besked om, hvornår elevrådet holder møde.

p. k. v.

Kim og Anders 6.b.

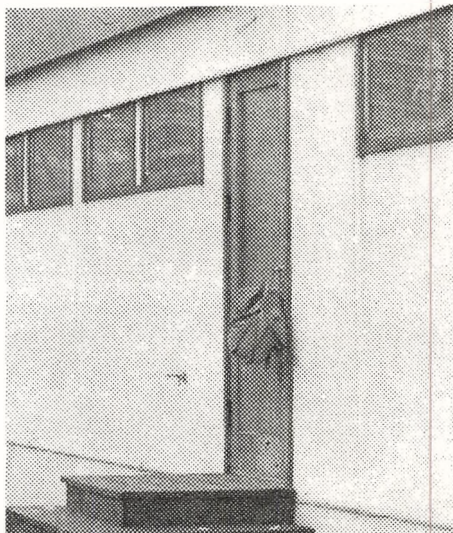
TOILETTER IGEN:

Var det ikke muligt, at der på toiletterne ved barakkerne kunne komme noget papir til at tørre hænderne i?

P.A./7.b

LÅSTE DØRE!!!

Kan det virkelig være meningen, at vi der har klasseværelse i barakkerne, skal stå og fryse 10-15 min. hver morgen, fordi døren er låst??? I sommers var døren næsten aldrig låst.

ANG. ÅBENT HUS

Vi kunne godt tænke os, at der blev holdt åbent hus igen, fordi at vi synes det var sjovt at vi kunne se, hvordan andre klasser havde det, og de kunne se, hvordan vi havde det.

Det var også sjovt at se forældrene på skolen, og vi tror også, forældrene syntes at det var spændende at se vores skole.

Hans og Ole, 5.a.

FORHALLEN

SVAR:

Ak ja. Hvor ville det være dejligt, hvis alle vore regler var rare og smidige. Hvis vi bare var et par hundrede mennesker her, kunne vi da snakke os til rette om de enkelte problemer.

-Men vi er i nærheden af 2000 ! på Gladsaxe skolerne, og det er desværre nødvendigt at lave strammere regler, jo flere vi er.

-Derfor har det været nødvendigt at lave reglen om, at elever ikke må være i forhallen (og derfor selvfølgelig altså heller ikke må ryge der).

At forbudet nok er nødvendigt, kan vi se på bænkerne deroppe!

Og så er jeg ikke kommet ind på alt det der med at kontorerne i nærheden skal have arbejdsro. Det har I hørt igen og igen.

J.S.

AKVARIUM OG AVISER EFTERLYSES:

Vi vil gerne have et akvarium, som vi kan købe billigt eller få. Det skal mindst være på 150 liter.

Vi skal bruge det til terrarium eller til akvarium i klassen.

HENVENDELSE: 5. a, nr. 76 i "gymnastiksalen".

NB: Vi er også interesserede i at få gamle aviser.

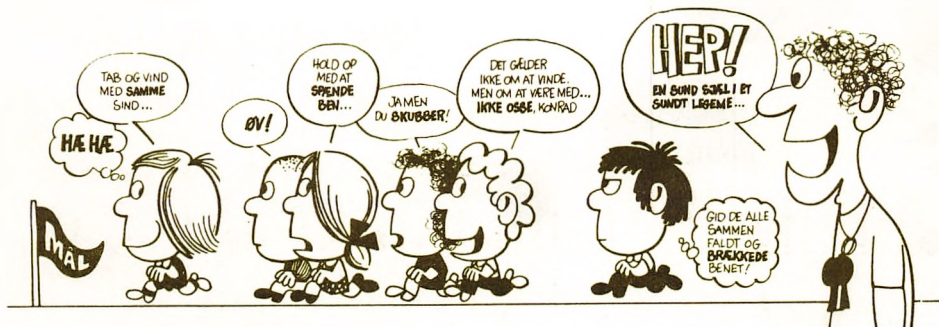
F O D B O L D . FODBOLD.

Indeturneringen for 3 - 9 kl. vil blive afholdt kort efter jul.

Der vil blive opsat opslag på væggen ved lærerværelset om datoer, regler m.m.

Venlig hilsen

H.W. og O.P.

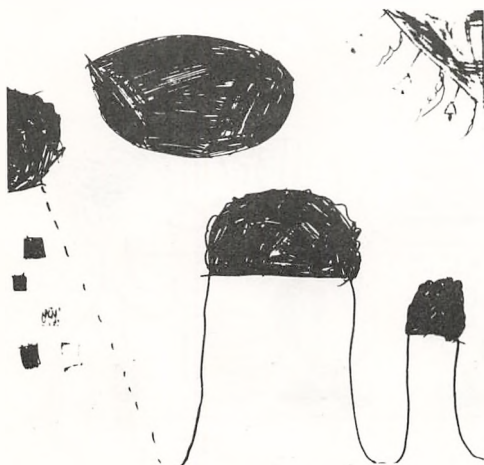

ANG. ANMELDELSE AF BØGER

Er der nogle, som vil læse en virkelig god, så gå over på biblioteket og lån H. Hatt Olsens bog "Helge", det er en meget spændende og meget velskrevet bog, som handler om en fattig vikingedreng, der bliver adopteret af vikingehøvdingen; det er en kolosal omvæltning for ham, men senere oplever han sammen med høvdingens søn en hel masse spændende ting, blandt andet bliver han en dag, da de er på forbudte veje, væk i skoven og er sporløst forsvundet indtil....

Læs selv videre!!

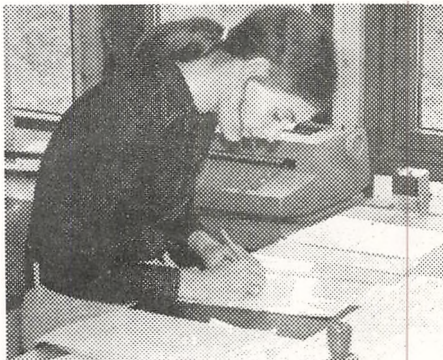
P.A./7.b

fra
Kon-
toret

Nye ringetider:

Efter forårets spareforhandlinger med regeringen, blev resultatet at timernes længde over en to-årig periode skulle nedsættes fra 50 til 45 min. Derfor går vi efter juleferien over til 45 min. lektionsslængde. De nye ringetider vil blive sendt hjem med børnene inden jul.

SVAR TIL P.A./7 B

Vi vil prøve at få låst barakkerne op 10-15 min. før ringetid om morgenen. Men skulle der alligevel være problemer må du tale med din klasselærer om at finde en ordning.

JULEAFSLUTNING

Torsdag den 20. december holder vi fælles juleafslutninger således:

1 - 5 kl. møder kl. 9.30 til ca. kl. 11.00

6 - 9 kl. møder kl. 11.30 til ca. kl. 13.00

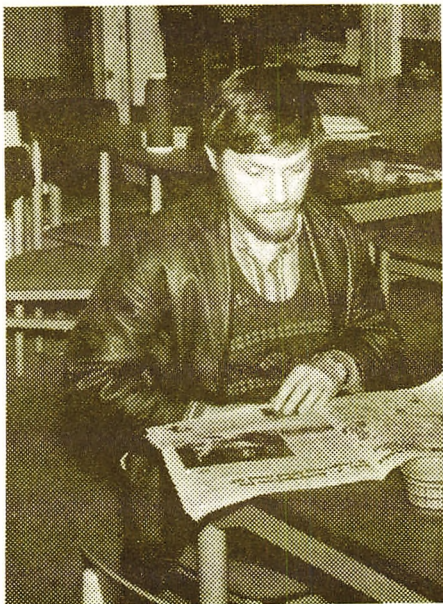
Fredag den 21. december slutter vi af i klasserne. Alle møder kl. 9.00, og vi slutter ca. kl. 10.00.

MÆLKESALG

Vi er blevet lidt forsinke med starten af mælkeudsalget bl. a. på grund af praktiske vanskeligheder med indretningen af udsalget. Vi håber at kunne gå i gang i begyndelsen af december. Vi sender besked hjem med børnene, når vi kender startdatoen.

SIDSTE NYT: OBS "KANTINEN"

Kantinens åbning er stadig forsinket. Først p.g.a. manglende lokale/køleskab, sidst p.g.a. Irmas pludseli-

KARSTEN MØLLER REJSER

Det er med beklagelse at vi må undvære Karsten Møller i ca. 2 år fra den 1. februar. Han skal til Afrika som u-landsfrivillig. Vi vil komme til at savne ham, for i den forholdsvis korte tid han har været her, har vi lært ham at kende som en ivrig, hjælpsom og hyggelig kollega som har gjort sit til at Dag Hammar-skjöld skolen skulle blive et godt sted at være. Held og lykke i det fremmede - og på gensyn.

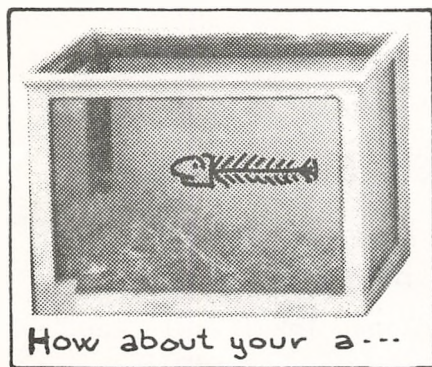
P.S. Skriv hjem.

John

ge tilbagetrækning af tilbud til skolerne. Vi arbejder videre med sagen ad nye veje. Ha' tålmodighed.

Red.

fra Nævnet

I sidste nummer af D.H.-nyt blev alle med tilknytning til skolen bedt om at tage stilling til skolebladet og hjælpe med positiv kritik, så hermed en kommentar fra skolenævnet.

Vi mener absolut, at det er et godt blad, når det drejer sig om at informere elever og forældre og vi har da også på forældremøder fået et ros for bladet. Men hvis vi betragter bladet som en måde at snakke sammen på/diskutere/debattere mellem skole og hjem har det afgjort ikke været nogen succes.

I de sidste par numre af D.H.-nyt, har det været rart at se nogle indlæg fra elever, så hvorfor ikke følge dette op og lade dem selv være med f. eks. ved at de får de midterste sider, som de selv redigerer.

Det havde selvfølgelig været det bedste at også forældrene havde været med, så vi her havde fået en dialog imellem skole og hjem. Men når forældrene ikke har lyst, kan det kun blive lærerne, der informerer, og hvis lærerne på et tidspunkt mister gnisten, kan det jo være, at eleverne fortsæt-

ter og laver deres eget blad

Bendt Rasmussen.

FRA NÆVNSMØDET D. 29/11-73

Dispensationen til 3. etape af byggeriet har vi ikke fået endnu, og det ser ud til, at det varer længe, før vi får den. D.v.s. vi nok ikke skal regne med, at den 3. etape er bygget før tidligst om et år.

Vi må håbe, at de grupper af forældre og lærere, som arbejder på at få sat byggeriet i gang, får et bedre resultat, end det jeg lige har skitseret. Ellers vil det medføre uhyggelige forhold for vores børn og deres lærere til næste skoleår.

Skolen er blevet bedt om en påtegning til dispensationsansøgningen, som hermed følger:

Dag Hammarskjöld skolen vil i skoleåret 74/75 have 29-30 klasser og vil fortsat vokse i elevtal indtil skoleåret 77/78. Det totale lokalet behov i området for normalrum + faglokaler vokser så hurtigt, at de nødløsninger, der har været anvendt i form af at anvende visse faglokaler til normalrum, og at låne lokaletimer på J. F. Kennedy skolen, ikke kan fortsætte. Dette betyder, at

det behov der skabes ved stigningen i elevtal bliver forstærket ud over det normale.

Skolen er ifølge udbygningsplanen for Gladsaxe Skolevæsen planlagt som 2-3 sporet. Selv efter opførelsen af 3. etape vil der restere ca. 700 m² i at opfylde normalkravene til en 2-sporet skole. Dette sammenholdt med, at skolen allerede nu er fuldt 3-sporet, gør lokalesituationen kaotisk.

Hertil kan føjes, at 3 nødlokaler i gymnastiksalen må nedlægges, da arbejdstilsynet ikke, uden der foretages omfattende ombygninger, vil godkende en fortsat anvendelse.

6 nødlokaler i 3 skurvogne må ligeledes betegnes som pædagogisk meget uensigtsmæssige, idet de er meget små, dårligt udstyret og er placeret langt fra skolens øvrige lokaler (i Kennedy skolens gård). De meget spredte lokaler gør et elev-klasse samarbejde umuligt, ligesom det begrænsede antal undervisningsmidler ikke kan udnyttes effektivt, dette betyder selvsagt et alvorligt pædagogisk tilbageslag.

Disse uholdbare lokaleforhold har selvsagt forårsaget store forældrereaktioner, med krav om hurtig bed-

ring af forholdene. Høje Gladsaxe har i adskillige år været tilstrækkeligt befolkningsgrundlag for 2 skoler. Overbelægning og nødløsninger har givet pædagogikken meget dårlige kår for både elever og lærere. Hertil kan føjes, at Marielyst og Kennedy skole har så stor en overbelægning, at vi må forvente en tilgang af elever fra disse skolers distrikter.

Endvidere enedes vi om en rykkerskrivelse til Kommunen om planerne for udearealerne.

Det henstilles til lærerne at undgå parkering i Skolesvinget. Der henvises til de store parkeringspladser ved siden af børnehaven.

Gangvagtordningen fungerer ikke godt nok. Sagen rejses i lærerrådet.

Til slut foreslog jeg at få lærernes mening om et spørgsmål som elevrengøring. En ordning som kan spare penge, hvoraf et beløb kan bruges til materialer, eks-kursioner, hyttetur m.m. En ordning som virkelig har et socialt formål. Hvad mener I om dette ???

Bendt Rasmussen

DEBAT

Leder i Politiken fra den 14/11-73:

ELENDIG SKOLEMAD

FORÆLDRE BØR GIVE BØRNE BEDRE KOST

Det er ofte blevet fremhævet at landmænd ernærer husdyrene med større omhu end menneskene deres børn. Sjældent er dette forhold blevet så kraftigt understreget som ved de undersøgelser Komiteen For Sundhedsoplysning har foretaget af børns morgenmad og skolefrokost. Mellem en tredjedel og halvdelen af børnene overlades i en række af de år, hvor de udvikler sig og har særlig brug for sund og nærende kost, helt til sig selv i deres kostvalg. Man kan ikke bebrejde børnene, at den næring, de så tager til sig, stort set bliver slik og kage.

Stillet over for denne kendsgerning foreslår man derfor nu, at skolerne skal forsynes med kantiner, hvor der serveres sundhedsrigtig mad for børnene. Mens man tidligere havde skolebespisning som en social foranstaltning ønsker man den nu som et pædagogisk initiativ. På langt sigt er følgen af de usunde

spisevaner, børnene vokser op med, øget sygelighed og tidlig hjertedød.

Det skal der være nogen mening i at give al den sundhedsoplysning som i dag kan lægge frem, må den udmøntes i et pædagogisk initiativ, der virkelig kan røre børnene.

Visse ideer fra hygiejnikeres side lyder tiltalende. Desværre må man se i øjnene, at det der vil gå lang tid, inden alle skoler bliver fornyet med kantiner. Der skal lås mangt et slag, inden der bliver bevilget penge til et fremstød af denne art. Det er ikke særlig sandsynligt, at vi hurtigt får skolekantiner med sundhedsrigtig mad.

Det hindrer imidlertid ikke forældrene i straks at tage ved lære af de iagttagelser, der er gjort. Det kan ikke være indviklet at konstruere en ny madkasse, der kan indeholde sundhedsrigtig mad, ost, æg, tomat, kirkadelle og andet, der kan spises i hånden uden brødunderlag - og så et glas mælk til. Nok har forældre travlt, men så travlt, at de ikke kan sikre børnene en sikker sundhedsrigtig skolekost bør ingen have.

Det kan ikke være travlhed, der er baggrund for børnenes uheldige spisevaner. Det må simpelt hen være uvidenhed,

og det bør der nu rådes bod på.

Jytte.

Ærlig talt skulle jeg ikke have det fjerneste imod, at de integrerede lidt rengøring midt i al deres undervisning!!!